

ภาษีจัดสรรให้กรุงเทพมหานคร: กรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม

นางจุติมา รามัญศรี นักวิชาการคลังชำนาญการ
กลุ่มงานนโยบายรายได้และรายจ่าย
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานการคลัง

ในการบริหารงานตามภารกิจและหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ทั้งด้านกายภาพเศรษฐกิจ สังคม สุขอนามัย การศึกษา ฯลฯ จำเป็นต้องใช้งบประมาณเพื่อการบริหารจำนวนไม่น้อย และยังต้องบริหารการเงินการคลังและงบประมาณให้เพียงพอต่อกิจกรรมและโครงการที่มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายมีที่มาจากรายได้ และกฎหมายให้อำนาจกรุงเทพมหานครในการจัดหารายได้ โดยแหล่งที่มาของรายได้มาจาก 2 แหล่งคือ รายได้ที่กรุงเทพมหานครจัดเก็บเอง คิดเป็นร้อยละ 25 ของรายได้ประจำทั้งหมด และรายได้ที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้ ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 75 ของรายได้ประจำทั้งหมด และกว่าร้อยละ 36 ของรายได้ประจำมาจากภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มยังคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38 ของรายได้จากภาษีทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมากกว่าสัดส่วนภาษีที่กรุงเทพมหานครจัดเก็บเอง(ร้อยละ 18) นอกจากนั้น ภาษีที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้จะมีเกณฑ์การจัดสรรให้กับกรุงเทพมหานครในแต่ละประเภทภาษีที่แตกต่างตามกฎหมายที่ให้อำนาจไว้ และได้รับการจัดสรรในจำนวนที่เพิ่มขึ้นและลดลงตามนโยบายเศรษฐกิจของภาครัฐและความผันผวนของเศรษฐกิจในประเทศและของโลก จึงอาจกล่าวได้ว่า รายได้ที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้มีความสำคัญต่อกรุงเทพมหานคร ไม่เพียงแต่กรุงเทพมหานครจะบริหารงานการจัดเก็บรายได้ที่กรุงเทพมหานครจัดเก็บเองให้ได้เพิ่มขึ้นและมีประสิทธิภาพสูงสุด ยังต้องบริหารจัดการการได้รับจัดสรรภาษีที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้ให้ได้ตามประมาณการที่ตั้งไว้เช่นกัน จึงได้ทำการศึกษาถึงรูปแบบการจัดสรรภาษีที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้ ผลการได้รับจัดสรรภาษี และคาดการณ์ภาษีที่ได้รับจัดสรร เฉพาะกรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีหลักและมีจำนวนการได้รับจัดสรรมากที่สุด ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมรายได้ของกรุงเทพมหานครได้หากหน่วยงานจัดเก็บภาษีของภาครัฐจัดเก็บภาษีได้ลดลงและไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

รูปแบบการจัดสรรภาษี

หากจะกล่าวถึงรูปแบบการจัดเก็บภาษีนั้น กรุงเทพมหานครจัดเก็บภาษีจากฐานทรัพย์สิน (Property Tax) ซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และค่าธรรมเนียมที่เก็บจากผู้ได้รับประโยชน์จากบริการของท้องถิ่น (User Charge) เรียกว่า ค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต เป็นรายได้หลักเพื่อใช้ในการดำเนินงาน แต่โดยที่มีข้อจำกัดในเรื่องขีดความสามารถของกรุงเทพมหานครและท้องถิ่นต่างๆ ในการบริหารจัดการเก็บภาษีด้วยตนเอง รัฐจึงได้กำหนดประเภทรายได้อื่นให้กรุงเทพมหานครและท้องถิ่นต่างๆ ได้แก่

-การให้อำนาจท้องถิ่นออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบางอย่างร่วมกับรัฐบาล (Share Base หรือ Surcharge) หรือใช้ฐานภาษีร่วมกัน โดยมอบให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีนั้นอยู่แล้วจัดเก็บภาษีแทน เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษี เช่น การจัดเก็บภาษีเพิ่มบนภาษีสรรพสามิต หรือ

-การแบ่งรายได้ภาษีให้(Share Revenue) เช่น การแบ่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้ หรือ

-การโอนรายได้บางอย่างให้(Revenue Transfer) เช่น การโอนภาษีรถยนต์ประจำปีให้ท้องถิ่น ซึ่งหลักการให้ Share Base, Share Revenue, Revenue Transfer กรณีที่ให้อำนาจท้องถิ่นออกข้อบัญญัติแล้วท้องถิ่นให้หน่วยงานของรัฐเก็บก็จะมีผลกระทบค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ กรณีการแบ่งรายได้หรือการโอนรายได้ นั้นเป็นลักษณะที่กฎหมายบัญญัติให้รัฐโอนรายได้ให้ท้องถิ่นจะไม่มีการหักค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บ เช่น ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อน(ภาษีรถยนต์ประจำปี) และค่าธรรมเนียม

จดทะเบียนที่ดิน เป็นต้น เพราะภาษีนั่นเป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานรัฐในการจัดเก็บ งบประมาณในการจัดเก็บเป็นของรัฐ การโอนรายได้เป็นการยกเว้นบทบัญญัติว่าไม่ต้องนำเงินส่งคลังแล้วจัดสรรให้ท้องถิ่นตามงบประมาณ ในส่วนของการทำ Share Base หรือ Surcharge นั้น เป็นลักษณะการร่วมกันรับภาระค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บจะมีการหักค่าใช้จ่ายบางส่วน

กรุงเทพมหานครมีรายได้จากภาษีที่รัฐบาลจัดสรรให้ในหลายรูปแบบ แต่ภาษีจัดสรรในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่กรุงเทพมหานครได้รับการจัดสรรในแต่ละปีเป็นจำนวนมากที่สุดในประเภทภาษีจัดสรรทั้งหมดที่กรุงเทพมหานครได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มยังเป็นภาษีที่สะท้อนการบริโภคของประชาชนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงกล่าวได้ว่าภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีหลักและมีความสำคัญต่อกรุงเทพมหานคร ซึ่งรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่กรุงเทพมหานครได้รับจากภาครัฐอยู่ในรูปของ Surcharge ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่แล้วจัดเก็บให้ โดยใช้ฐานภาษีร่วมกัน และ Share Revenue เป็นการแบ่งรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มให้ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับกรุงเทพมหานคร

	ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจัดเก็บให้ (Surcharge)	ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐแบ่งให้ (Share Revenue)
ฐานอำนาจ	พระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2534	พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 มาตรา 25(6) และมาตรา 29
เกณฑ์การจัดสรร	<u>ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 ใน 9 (0.7)</u> อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเก็บตามกฎหมายในอัตราร้อยละ 7 โดยรวมภาษีท้องถิ่นในอัตรา 1 ใน 9 (ประมาณ 10%) ไว้แล้ว กล่าวคือ ภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 6.3 ภาษีท้องถิ่นร้อยละ 0.7 โดยจัดเก็บและจัดสรรตามผลการจัดเก็บของหน่วยงานรับผิดชอบ ดังนี้ -กรมสรรพากรจัดเก็บและจัดสรรตามสัดส่วนของเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ในเขตกรุงเทพมหานคร -กรมศุลกากรและกรมสรรพสามิต จัดเก็บและจัดสรรให้กรุงเทพมหานครตามสัดส่วนจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานคร	<u>ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพ.ร.บ.กำหนดแผนฯ</u> จัดสรรให้ท้องถิ่นแต่ละแห่ง ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ในแต่ละปี ซึ่งกรุงเทพมหานครได้รับการจัดสรรดังนี้ -ในปีงบประมาณ 2551 กทม.ได้รับเท่ากับร้อยละ 5.83 -ในปีงบประมาณ 2552 กทม.ได้รับเท่ากับร้อยละ 5.83 -ในปีงบประมาณ 2553 กทม.ได้รับเท่ากับร้อยละ 5.83 -ในปีงบประมาณ 2554 กทม.ได้รับเท่ากับร้อยละ 5.83 -ในปีงบประมาณ 2555 กทม.ได้รับเท่ากับร้อยละ 5.09 -ในปีงบประมาณ 2556 กทม.ได้รับเท่ากับร้อยละ 5.30
หน่วยงานและระยะเวลาการจัดสรร	กระทรวงมหาดไทยจัดสรรให้กรุงเทพมหานครเป็นรายเดือน	กระทรวงมหาดไทยจัดสรรให้กรุงเทพมหานครเป็นรายเดือน ^{1/}

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักการคลัง

หมายเหตุ : 1/ ในปี 2554 ได้เปลี่ยนการจัดสรรจากเป็นงวด 6 งวดๆ ละ 2 เดือน เป็น การจัดสรรเป็นรายเดือน 12 เดือน

ผลการได้รับจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่กรุงเทพมหานครได้รับจัดสรรเข้ามาเป็นรายได้ของกรุงเทพมหานครจะมาจากที่รัฐจัดเก็บให้ตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่อำนาจการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2534(ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 ใน 9) ซึ่งในแต่ละปีจะได้รับการจัดสรรในจำนวนที่มากกว่ายอดจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 (ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพ.ร.บ.กำหนดแผนฯ) ซึ่งเป็นส่วนที่รัฐแบ่งให้ตามประกาศของคณะกรรมการกระจายอำนาจ

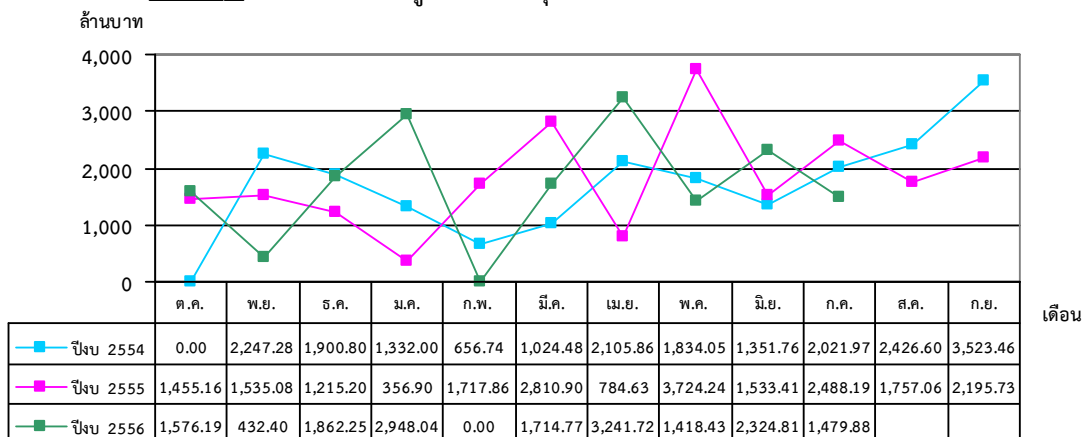
ตารางที่ 2 การได้รับจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละเดือน ของปีงบประมาณ 2555 และ 2556

ปีงบ/ เดือน	ปีงบประมาณ 2556				ปีงบประมาณ 2555			
	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (1 ใน 9)	งวด	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (พ.ร.บ.กำหนด แผนฯ)	งวด	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (1 ใน 9)	งวด	ภาษีมูลค่าเพิ่ม (พ.ร.บ.กำหนด แผนฯ)	งวด
ต.ค.	1,123,142,792.27	ก.ย.55	453,045,529.71	มิ.ย.55	1,455,156,137.65	ก.ย.54		
พ.ย.			432,401,868.93	ก.ค.55	1,211,364,636.36	ต.ค.54	323,713,596.70	ก.ค.54
ธ.ค.	1,789,552,237.74	ต.ค.55	72,693,527.06	ส.ค.55	940,989,303.12	พ.ย.54	631,109,394.40	ส.ค.-ก.ย.54
ม.ค.	2,897,539,622.90	พ.ย.-ธ.ค. 55	50,496,537.24	ส.ค.-ก.ย.55	1,717,858,218.54	ธ.ค.54		
ก.พ.					1,021,628,734.81	ม.ค.55		
มี.ค.	1,714,770,534.99	ม.ค.56			1,372,173,215.59	ก.พ.55	417,094,321.90	ต.ค.54
เม.ย.	1,526,180,071.59	ก.พ.56	1,715,542,593.96	ต.ค.55-ม.ค.56	2,115,963,068.02	มี.ค.55	784,625,353.26	พ.ย.-ธ.ค.54
พ.ค.	1,418,427,878.06	มี.ค.56			1,168,708,221.31	เม.ย.55	439,572,612.77	ม.ค.55
มิ.ย.	1,558,813,600.25	เม.ย.56	756,000,664.41	ก.พ.-มี.ค.56	1,145,708,714.34	พ.ค.55	388,300,366.82	ก.พ.55
ก.ค.	1,479,884,023.06	พ.ค.56			2,049,032,632.95	มิ.ย.55	439,154,779.36	มี.ค.55
ส.ค.					1,184,002,563.86	ก.ค.55	476,243,284.86	เม.ย.55
ก.ย.					1,752,806,307.92	ส.ค.55	442,919,789.49	พ.ค.55

ที่มา: กองการเงิน สำนักการคลัง

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละปี และจากตารางที่ 2 แสดงการได้รับจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละเดือนของปีงบประมาณ 2555-2556 จะเห็นได้ว่า การได้รับจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นงวดรายเดือนจำนวน 12 งวด ซึ่งในปีงบประมาณ 2556 รายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับการจัดสรรเงินภาษีเข้าไม่ไปตามงวด ทั้งในรูปของภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 ใน 9 และภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้รับตามพ.ร.บ.กำหนดแผน แต่จะได้รับการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนถัดไป อาจทำให้กระทบต่อการบริหารการเงินของกรุงเทพมหานครในช่วงของปีงบประมาณ 2556 ดังนั้นในช่วงปลายปีงบประมาณ กรุงเทพมหานครจะต้องประเมินสถานการณ์ทางการเงินของกรุงเทพมหานคร และต้องติดตาม ทวงถามการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้สามารถส่งเข้ามาเป็นรายได้ให้ได้มากที่สุด และจากกราฟที่ 1 จะพบว่า รายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มของกรุงเทพมหานครมีทิศทางการได้รับจัดสรรภาษีที่ผันผวน มีการเพิ่มขึ้นและลดลงของรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มตลอดปีงบประมาณ สะท้อนให้เห็นว่า การได้รับจัดสรรภาษีในแต่ละปีจะเพิ่มขึ้นและลดลงขึ้นอยู่กับหน่วยงานของรัฐในการจัดส่งรายได้ในจำนวนที่ไม่แน่นอน ซึ่งทำให้มีผลต่อจัดทำนโยบายรายได้ของกรุงเทพมหานครได้

กราฟที่ 1 ผลการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้กรุงเทพมหานครในช่วงปีงบประมาณ 2554- 2556

ทิศทางเศรษฐกิจและภาษี

คณะกรรมการนโยบายการเงิน ธนาการแห่งประเทศไทย จึงประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2556 จะขยายตัวต่ำกว่าประมาณการเดิมมาอยู่ที่ร้อยละ 4.2 สำหรับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อต่ำลง จากอุปสงค์ในประเทศและต้นทุนการผลิตทั้งราคาน้ำมันและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ลดลง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง ได้ประมาณการเศรษฐกิจไทย ณ เดือนมิถุนายน 2556 ว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2556 คาดว่าจะสามารถขยายตัวได้ร้อยละ 4.5 ซึ่งเป็นการปรับลดลงจากการคาดการณ์ครั้งก่อนที่คาดว่าจะขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.8 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่ยังฟื้นตัวอย่างล่าช้า ประกอบกับการใช้จ่ายภาคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราชะลอลง โดยการบริโภคภาคเอกชนคาดว่าจะขยายตัวในอัตราชะลอลงจากปีก่อน ซึ่งมีสาเหตุส่วนหนึ่งจากรายได้ภาคครัวเรือนที่คาดว่าจะชะลอลง โดยเฉพาะการบริโภคสินค้าคงทนชะลอตัวจากผลของการพักฐาน หลังจากที่ได้รับตัวมาจากผลของมาตรการภาครัฐในช่วงก่อนหน้านี้ และส่วนหนึ่งเป็นผลจากภาคครัวเรือนระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้นจากหนี้ภาคครัวเรือนที่เพิ่มสูงขึ้นเริ่มเป็นข้อจำกัดต่อการบริโภคสินค้าคงทนและกึ่งคงทน ประกอบกับแรงกระตุ้นจากมาตรการภาครัฐที่ทยอยหมดลง (ข้อมูลจากข่าวกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 067/2556 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2556 ของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และข่าว ธนาการแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 34/2556 เรื่อง รายงานนโยบายการเงิน ฉบับเดือนกรกฎาคม 2556)

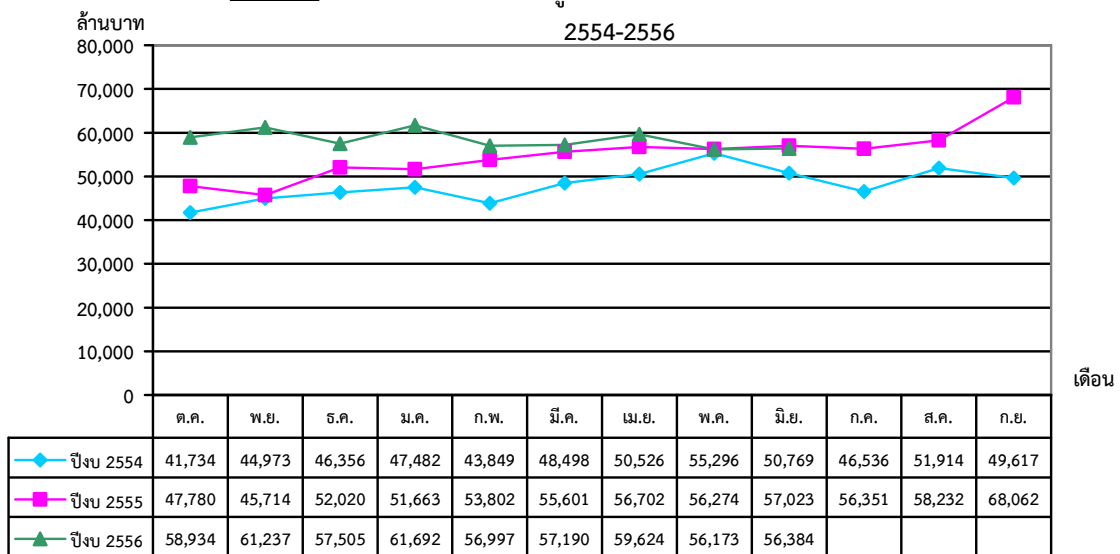
ตารางที่ 3 สรุปประมาณการทางเศรษฐกิจปี 2556 ของหน่วยงานทางเศรษฐกิจ

เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจ	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง	ธนาการแห่งประเทศไทย
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ(ร้อยละต่อปี)	4.5	4.2
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป(ร้อยละต่อปี)	2.5	2.3
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน(ร้อยละต่อปี)	1.2	1.1

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง, ธนาการแห่งประเทศไทย

จากการปรับประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจ ทำให้สะท้อนถึงการใช้จ่ายใช้สอยสินค้าและบริการที่ลดลงของภาคครัวเรือน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นภาษีที่เก็บจากฐานการบริโภคและเก็บจากการนำเข้าสินค้า จากกราฟที่ 2 จะเห็นว่า

กราฟที่ 2 แสดงผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรในช่วงปีงบประมาณ

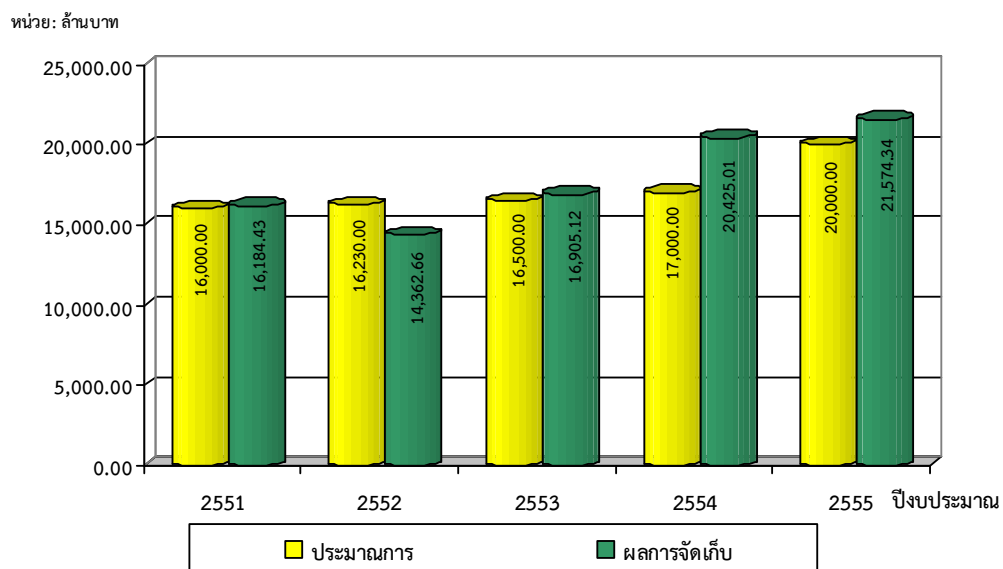

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรในปี 2556 มีจำนวนยอดการจัดเก็บที่เพิ่มขึ้นจากปี 2555 และ ปี 2554 แต่เมื่อพิจารณาในช่วงตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2556 จนถึงเดือนมิถุนายน 2556 ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ มีแนวโน้มที่ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงก่อนหน้านี้(ช่วงเดือนสิงหาคม 2555 – เดือนมกราคม 2556) ซึ่งเป็นผลใน ทิศทางเดียวกันกับผลการประเมินทิศทางเศรษฐกิจของหน่วยงานเศรษฐกิจดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า การปรับตัวของปัจจัยทางเศรษฐกิจ และผลการจัดเก็บภาษีของหน่วยงานภาครัฐจะส่งผลกระทบต่อ การได้รับ จัดสรรภาษีให้กรุงเทพมหานคร

คาดการณ์รายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในการจัดทำนโยบายรายได้ของกรุงเทพมหานครขึ้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งคือการประมาณ การรายได้ โดยหากกรุงเทพมหานครประมาณการภาษีที่ได้รับจัดสรรต่ำเกินไป ย่อมทำให้สูญเสียโอกาสในการ จัดทำแผนงานที่มีคุณภาพประโยชน์ที่อาจถูกตัดออกไปเนื่องจากความเข้าใจผิดว่าวงเงินงบประมาณมีไม่เพียงพอ และ หากมีการประมาณการภาษีที่ได้รับจัดสรรสูงเกินไปอาจทำให้การจัดทำโครงการต่างๆ สะดุดหรือต้องยกเลิกไป เนื่องมาจากเงินรายได้ในการดำเนินงานมีไม่เพียงพอ ซึ่งในการประมาณการรายได้ภาษีในส่วนที่จะได้รับจาก รัฐบาลทั้งในรูปรายได้ที่รัฐบาลเก็บเพิ่มให้ รายได้ที่รัฐบาลโอนให้ รายได้ที่รัฐบาลแบ่งเพิ่มเติมให้ จะมีการประมาณการ รายได้ที่ได้รับจัดสรรภาษีโดยพิจารณาจากนโยบายของรัฐบาล สถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่อาจจะเกิดขึ้นใน ช่วงเวลานั้นและผลการจัดสรรภาษีในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา จากกราฟที่ 3 จะเห็นว่า กรุงเทพมหานครกำหนด ประมาณการรายรับภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นทุกปี โดยในปีงบประมาณ 2552 ตั้งประมาณการภาษีมูลค่าเพิ่ม ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ 1.4 และกำหนดประมาณการเพิ่มขึ้นในอัตราที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7, 3.0 และ 17.6 ในปีงบประมาณ 2553 , 2554 และ 2555 ตามลำดับ แต่ผลการได้รับจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มไม่เป็นตามที่ ประมาณการไว้ในปี 2552 ได้รับจัดสรรในอัตราที่ลดลงร้อยละ 11.3 จากปีที่ผ่านมา และต่ำกว่าประมาณการ ร้อยละ 11.5 ซึ่งเป็นผลจากปัญหาเศรษฐกิจในขณะนั้น(ปัญหาวิกฤตสินเชื่อภาคอสังหาริมทรัพย์ Sub-prime ในช่วงปลายปี 2551) และในปี 2554, ปี 2555 ได้รับการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มสูงกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ หรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นเหตุจากการจัดทำประมาณการต่ำเกินไป หรือเป็นผลจากการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในช่วงนั้น

กราฟที่ 3 ประมาณการและผลการได้รับจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มของกรุงเทพมหานครในช่วง 5 ปี

ดังนั้น กรุงเทพมหานครจะต้องให้ความสำคัญกับการประมาณการภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากเป็นแหล่งรายได้ที่ได้รับการจัดสรรจำนวนมากที่สุด โดยกรุงเทพมหานครจะต้องทราบขีดความสามารถในการจัดหารายได้และสามารถคาดการณ์รายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐบาลเก็บเพิ่มให้และแบ่งเพิ่มเติมให้เพื่อให้การจัดทำงบประมาณรายจ่ายมีความสมจริง และช่วยให้การจัดทำแผนการใช้จ่ายตามโครงการต่างๆ อยู่บนฐานของความเป็นไปได้ทางการเงิน ซึ่งในการคาดการณ์ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐบาลเก็บเพิ่มให้อัตรา 1 ใน 9 ของอัตราที่รัฐบาลเก็บตามประมวลรัษฎากร สามารถประมาณได้จากผลการจัดเก็บรายได้ภาษีมูลค่าเพิ่มของรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแยกรายการภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจากสินค้าบริการทั่วไป ซึ่งจัดสรรให้กรุงเทพมหานคร ตามแหล่งที่เกิด เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บที่โรงงานสินค้าสรรพสามิตโดยกรมสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่มที่เก็บที่ด่านนำเข้าสินค้าโดยกรมศุลกากรซึ่งกรุงเทพมหานครจะได้รับจัดสรรตามสัดส่วนประชากรกรุงเทพมหานครต่อประชากรทั้งประเทศ ในการประมาณการรายได้บนฐานรายได้ของรัฐในกรณีนี้ต้องมีการหักค่าจัดเก็บร้อยละสามด้วย ส่วนกรณีภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐบาลจัดสรรเพิ่มเติมให้ตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถจัดทำประมาณการตามเกณฑ์การจัดสรรรายได้ที่กรุงเทพมหานครได้รับตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดในแต่ละปี ซึ่งเงินส่วนนี้ทำหน้าที่เหมือนเงินอุดหนุนเพื่อเติมเต็มสัดส่วนรายได้ท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาล

นอกจากการประมาณการภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว กรุงเทพมหานครจะต้องบริหารรายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มให้ได้รับจัดสรรเป็นไปตามงวดและตามที่ประมาณการไว้ เพื่อลดความเสี่ยงที่อาจจะไม่ได้รับการจัดสรรเป็นไปตามงวดหรือได้รับการจัดสรรน้อยกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ ซึ่งในปีงบประมาณ 2556 (ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2555 – เดือนกรกฎาคม 2556) ได้รับการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 16,988.49 ล้านบาท ต่ำกว่าประมาณการที่ตั้งไว้ 5,511.51 ล้านบาท (ประมาณการ 22,500.00 ล้านบาท)หรือคิดเป็นร้อยละ 24.50 ทำให้ในช่วงปลายปีงบประมาณ 2556 (เดือนสิงหาคม – เดือนกันยายน 2556) กรุงเทพมหานครจะต้องมีการติดตามทวงถามจากหน่วยงานที่จัดสรรภาษีให้ และประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจจากเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจของหน่วยงานด้านเศรษฐกิจอย่างใกล้ชิด เพื่อให้ได้รับการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นไปตามประมาณการที่ตั้งไว้ รวมถึงการให้ความสำคัญกับการบริหารเงินสดของกรุงเทพมหานครให้มากขึ้นหากในระหว่างปีได้รับการจัดสรรไม่เป็นไปตามงวด เพื่อไม่ให้กระทบต่อการบริหารจัดการด้านงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากการประเมินของหน่วยงานเศรษฐกิจคาดว่าจากปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี สะท้อนจากอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำ นโยบายการเงินในระดับปัจจุบันยังคงผ่อนคลายเพียงพอและสามารถเอื้อให้เศรษฐกิจไทยกลับมาขยายตัวในอัตราปกติได้ และหากผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีงบประมาณ 2556 เป็นไปตามเป้าหมายและเพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจ กรุงเทพมหานครอาจจะได้รับการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นไปตามงวดและได้รับการจัดสรรที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม หากว่ากรุงเทพมหานครจะต้องเผชิญกับปัญหาการจัดสรรภาษีที่ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้ที่อาจได้รับลดลงหรือไม่เป็นไปตามแต่ละงวดของการจัดสรรด้วยเหตุปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อภาพรวมรายได้ของกรุงเทพมหานคร และจำเป็นต้องนำเงินคงคลังของกรุงเทพมหานครในส่วนองเงินสะสมมาใช้จ่ายทดแทนรายได้ที่ขาดหายไปในแต่ละปีในจำนวนที่เพิ่มขึ้นแล้ว ทำให้กรุงเทพมหานครจะต้องตระหนักถึงการบริหารเงินสะสมของกรุงเทพมหานครว่าควรจะนำเงินสะสมมาทดแทนรายได้ที่ขาดหายไปเล็กน้อยเพียงใด และเงินสะสมที่ปลอดภาระหนี้ควรอยู่ที่เท่าไร เพื่อให้การบริหารงานจัดบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานครมีความต่อเนื่อง